

การศึกษาระบบเสียงของภาษาที่พูดโดยคนไทยพลัดถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ชุมพร ระนอง และพังงา

ณัฐวิษณุ สุภสินธุ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2555

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

การศึกษาระบบเสียงของภาษาที่พูดโดยคนไทยพลัดถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ระนอง และพังงา
 THE PHONOLOGICAL STUDY OF LANGUAGE SPOKEN BY DISPLACED THAIS IN PRACHUAPKHIRIKHAN,
 CHUMPON, RANONG, AND PHANG-NGA PROVINCES

ณัฐวิชัยย์ สุภสินธุ์ 5037917 LCLG/M

ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: อมร แสงมณี, อ.ด. (ภาษาศาสตร์), สมทรง บุรุษพัฒน์, Ph.D. (LINGUISTICS),
 สุมิตรา สุวรรณ์เดชา, Ph.D. (LINGUISTICS)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาระบบเสียงของภาษาที่พูดโดยคนไทยพลัดถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ระนอง และพังงาโดยใช้ทฤษฎีสัทศาสตร์ (Phonemics) ในการวิเคราะห์ระบบเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาเสียงของภาษาที่พูดโดยคนไทยพลัดถิ่นในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ระนอง และพังงา 2) เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะทางเสียงของภาษาที่พูดโดยคนไทยพลัดถิ่นในแต่ละพื้นที่ และ 3) เปรียบเทียบระบบเสียงของภาษาที่พูดโดยคนไทยพลัดถิ่นกับภาษาไทยถิ่นในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ระนอง และพังงา

ผลการวิจัยพบว่าระบบเสียงของภาษาที่พูดโดยคนไทยพลัดถิ่นมี 3 กลุ่มโดยจำแนกด้วยระบบเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ดังนี้ กลุ่มแรกเป็นระบบเสียงของภาษาที่พูดโดยคนไทยพลัดถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และอำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง กลุ่มที่สองเป็นระบบเสียงของภาษาที่พูดโดยคนไทยพลัดถิ่นจังหวัดระนอง และกลุ่มที่สามเป็นระบบเสียงของคนไทย-มุสลิมพลัดถิ่นจังหวัดระนองและพังงา

เสียงพยัญชนะของระบบเสียงกลุ่มแรกและกลุ่มที่สองมีระบบเหมือนกัน กล่าวคือเสียงพยัญชนะต้นมี 20 หน่วยเสียง เสียงพยัญชนะท้าย 8 หน่วยเสียง ส่วนเสียงพยัญชนะของกลุ่มีเสียงพยัญชนะต้น 20 หน่วยเสียง เสียงพยัญชนะท้าย 9 หน่วยเสียง เสียงพยัญชนะควบกล้ำของระบบเสียงทั้งสามกลุ่มมี 10 หน่วยเสียง เสียงสระของระบบเสียงทั้งสามกลุ่มมีเสียงสระเดี่ยว 16 หน่วยเสียง เสียงสระประสม 3 หน่วยเสียง เสียงวรรณยุกต์ของระบบเสียงกลุ่มที่หนึ่งมี 5 หน่วยเสียง กลุ่มที่สองและกลุ่มที่สามมีเสียงวรรณยุกต์ 6 หน่วยเสียง

การเปรียบเทียบลักษณะเฉพาะทางเสียงพบว่าระบบเสียงกลุ่มที่หนึ่งมีการรวมเสียงวรรณยุกต์ช่อง A1 และ B123 ซึ่งแตกต่างกับกลุ่มที่สองและกลุ่มที่สามที่มีเสียงวรรณยุกต์ช่อง AB1 แยกเสียงกับช่อง AB23 ส่วนระบบกลุ่มที่สามนั้นมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกับกลุ่มที่หนึ่งและกลุ่มที่สองทั้งระบบเสียงพยัญชนะต้น ระบบเสียงพยัญชนะท้าย ความแตกต่างของการเลือกใช้หน่วยเสียงสระในคำบางคำ และการแตกตัวและการรวมของเสียงวรรณยุกต์ในสัทมภ์ C และ DL

ผลวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าระบบเสียงของภาษาที่พูดโดยคนไทยพลัดถิ่นกลุ่มที่หนึ่งมีความคล้ายคลึงกับระบบเสียงภาษาไทยถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร และอำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง ส่วนระบบเสียงกลุ่มที่สองคล้ายคลึงกับระบบเสียงภาษาไทยถิ่นจังหวัดระนอง และระบบเสียงกลุ่มที่สามคล้ายกับระบบเสียงภาษาไทยถิ่นอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา ซึ่งเป็นคนไทย-มุสลิมเหมือนกัน

คำสำคัญ: ไทยพลัดถิ่น / ภาษาไทยถิ่นใต้

THE PHONOLOGICAL STUDY OF LANGUAGE SPOKEN BY DISPLACED THAIS IN PRACHUAPKHIRIKHAN, CHUMPON, RANONG, AND PHANG-NGA PROVINCES

NATTAWIT SUPPASIN 5037917 LCLG/M

M.A. (LINGUISTICS)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: AMON SAENGMANEE, Ph.D. (LINGUISTICS),
SOMSOGN BURUSPHAT, Ph.D. (LINGUISTICS),
SUMITTRA SURARATDECHA, Ph.D. (LINGUISTICS)

ABSTRACT

The present study employed the theory of phonemics to analyse the phonological system of the language spoken by displaced Thais in the south of Thailand. It aimed to 1) investigate all parts of phonology including consonants, vowels, and tones of language spoken by displaced Thais in Prachuapkhirikhan, Chumpon, Ranong, and Phang-nga; 2) to compare phonological characteristics in the area; and 3) to correlate the phonology of the language of displaced Thais with Southern Thai dialects in Prachuapkhirikhan, Chumpon, Ranong, and Phang-nga.

The results showed that the phonology of the displaced Thais can be divided into three groups. The first group was the language spoken by displaced Thais in Prachuapkhirikhan, Chumpon, and Krabury District, Ranong. The second group was the language used by displaced Thais in Ranong. The third group was the language spoken by displaced Muslim Thais in Ranong and Phang-nga.

In regard to consonants, there were twenty initial consonants and eight final consonants in the first and the second groups, while the third group had twenty initial consonants and nine final consonants. All three groups had ten consonant clusters. Concerning vowels, there were sixteen similar single vowel phonemes and three diphthong phonemes in all three groups. Regarding tones, there were five tonemes in the first group and six tonemes in the second and the third groups.

Among the three groups it was found that the language of the first group was distinct from the other groups by tone mergence in A1 and B123 while the second and third groups had tone splits in AB1 and AB23. In the third group, there were specific characteristics which were different from the other two groups in terms of initial consonants, final consonants, differences of selective vowel phonemes in some words, and tone split and mergence in columns C and DL.

Finally, compared with Thai dialects spoken in the four provinces, the phonology of the first group was similar to that of the Thai dialect spoken by people in Prachuapkhirikhan, Chumpon, and Krabury District, Ranong. The phonology of the second group was similar to that of the Thai dialect spoken by people in Ranong. In addition, the phonology of the third group resembled the phonology of the Thai dialect spoken by Muslims in Kohyaw District, Phang-nga.

KEY WORDS: DISPLACED THAI / SOUTHERN THAI DIALECTS

304 pages